

G A Z E T A

Wielkiego

Xięstwa

POZNAŃSKIEGO.

Nakładem Drukarni Nadwornej *W. Dekera i Spółki*. — Redaktor: *A. Wannowski*.

N° 104.

W Sobotę dnia 7. Maja.

1842.

Wiadomości zagraniczne.

P o l s k a.

Z Warszawy, dnia 28. Kwietnia.

Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu Królestwa Polskiego:

„Z Bożej łaski *My. Mikołaj I. Cesarz Wszech Rosyi, Król Polski i t. d.*

„Na zastąpienie wydatków skarbowych, do służby bieżącej nie należących, a mianowicie: zaspokojenie należności Bankowi Polskiemu, za summy na wzniesienie zakładów górniczych przezeń zaliczone, tudzież zapłacenie dawnych długów Wydziału górniczego, zaciągnionych od kasy Emerytalnej i innych, zanim nastąpi ogólne uregulowanie długów, Nasze Królestwo Polskie ciążących, po wysłuchaniu zdania Rady Administracyjnej, Rozkazujemy:

• 1) Wystawić trzecią seryą Obligacyi skarbowych, składającą się z 60,000 sztuk, każda po złp. 1000, w ogóle na summę 60,000,000 złp. 5 od sta dochodu przynoszących, na wzór utworzonych pierwszych dwóch seryi, na mocy Naszych postanowień z dnia 26. Marca i 28. Lipca 1834. roku, tudzież 2. Maja 1838 roku.

• 2) Z funduszu za te Obligacyi otrzymanego, zaspokoić długi górnictwa, w wysokości, jaka przez Komitet, przez Namiestnika Królestwa ku temu wyznaczony, ustanowioną zostanie,

resztę zaś Obligów oddać do rozporządzenia Rządu.

• 3) Zawrzeć układ z Bankiem, o przelewaniu odtąd dochodów górnictwa, na procentowanie i umorzenie Obligacyj seryi trzeciej, zastępując resztę z innych dochodów skarbowych.

• 4) Wnosić w terminach przyjętych, co do obligów pierwszej i drugiej seryi, w półrocznych ratach, do kasy Banku Polskiego 1 proC., na umorzenie kapitału, i 5 proC., na płacenie bieżących procentów, aż póki wszystkie obligi tej seryi spłaconemi nie zostaną. Bezpieczeństwo i regularność tych wpływów zapewnioną będzie nie tylko na dochodach z górnictwa, ale i na wszelkich dochodach Królestwa, i na całym majątku publicznym. Dla tego summa na umorzenie długu tego i oplatę procentów potrzebna, zamieszczoną będzie przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu na budżecie rocznym Królestwa, jako dług publiczny, przed wszelkiemi innymi wydatkami zaspokoić się mający.

• 5) Wykonanie niniejszej Naszej woli, która w Dzienniku Praw ma być umieszczoną. Namiestnikowi Naszemu Królestwa, tudzież Kommissy Rządowej Przychodów i Skarbu Zalecamy.

Dan w Petersburgu, d. 11. (23.) Marca 1841.
(podpisano) *Mikołaj*.

Francya.

Depesza telegraficzna.

Kolonia, d. 1. Maja, wieczorem. »Stosownie do wiadomości z Paryża z d. 29. Kwietnia, małżonka Xięcia Nemours wieczorem dnia poprzedzającego o godzinie 8. w Neuilly szczęśliwie syna powiła, któremu Król nadał imię Hrabia Eu.«

Z Paryża, dnia 27. Kwietnia.

O wszczętych wczoraj w Izbie Deputowanych obradach względem projektu do prawa o kolejach żelaznych Dziennik Sporów dzisiaj tak się tłumaczy: »Obrady, które przez całe wczorajsze posiedzenie trwały, a zapewne i dzisiaj jeszcze trwać będą, należały do rzędu tych, gdzie mówcy o wszystkim rozprawiają, a Izba nikogo nie słucha. Osnowa owej sessyi następująca: PP. Grandin, Fould i Carné na projekt powstawali; PP. Gauthier de Rumilly, Marschall i Manlier z Maisonneuve bronili go. Chcąc jednak powiedzieć prawdę, do powyższego doniesienia ani słówka dołączyć nie możemy; nie mamy bowiem prawa sądenia o zdaniach i rozprawach, których przy powszechnym gwarze nie dosłyszeliśmy i nie pozwolim sobie powtarzać mów gubiących się w rozmowach potocznych. Jeżeli nieuwaga ta jest systematyczną, jeżeli tém tylko tyle powiedzieć chcą, że Izba pewne już uczyniła postanowienie i Francya niezawodnie prawo to urzy uchwalonem, przystępujemy do tego postępowania Izby, chociaż nie w każdym względzie nam się podoba. Jeżeli zaś owo lekceważenie sprawy całej tyle ma znaczyć, co że Izba żadnej opinii nie ma, że nawet się nie stara, aby mieć takową i że opaczne poprawki bez zbadania ich uchwali, aby później cały projekt do prawa odrzucić, byłibyśmy zmuszeni przypomnieć Izbie, że na przeciw krajowi wielką się obarcza odpowiedzialnością. Po tylu żywych demonstracyach na korzyść wielkich, publicznych budowli, po tak pięknych teoryach o prawach służby, przeczące wotum przy sposobności kolei żelaznych byłoby wyznaniem niemocy. Przecież Izba w tak ohydnej postaci Europie pokazać się nie zechce!«

Piszą z Marsylii z dn. 24. m. b.: »Nadeszły tu doniesienia z Algieru po d. 20. Kwietnia, General - Gubernator z Blidah do Oranu się udał, aby przygotowaniami do wyprawy wiosennej sam kierował. Marokańczycy, co Abdel-Kaderowi towarzyszyli, mają być zniewoleni do powrotu do ojczyzny i od podobnych przedsięwzięć na przyszłość odstraszeni. Zda się, że Cesarz Marokański w pewnej części państwa swego żadnej nie ma władzy. Już w r. 1840. Marszałek Valée groźne wydał pro-

testacye do rządu Marokańskiego, chcąc go wstrzymać od posilkowania Abdel-Kadera. Cesarz odpowiedział Marszałkowi, że Abdel-Kadera za swego największego nieprzyjaciela pożytuje i daleki od wspierania go, owszem cieszyłby się, gdyby Emir ten pokonany został. Wszakże nie chciał przez dumę prawdy wyznać, wiemy bowiem o tém z doniesień naszych Konsulów, że pokolenia graniczne władzy Cesarza nie uznawają, jeżeli więc te pokolenia mają być skarczone, my to skutecznie musim.«

Wiadomość wczorajsza o śmierci Generała Heymes, jest bezzasadna.

Z dnia 28. Kwietnia.

Izba deputowanych. Posiedzenie d. 27. Kwietnia. — Dziś rozpoczęły się obrady nad pojedynczemi artykułami prawa o kolejach żelaznych. Najpierw otrzymał głos Pan Cordier, i rozwijał z kilku artykułów złożoną poprawkę, podług której wypadaloby uskutecznienie kolei żelaznych pozostawić prywatnym towarzystwom, zapewniając minimum stopy procentowej na 4½ na 37 lat. Mówca przeczytał bardzo obszerne pismo dla poparcia swojej poprawki, ale Izba go nie słuchała. Na zapytanie Prezesa, czyliby poprawkę tę popierano, powstał ze wszystkich stron okrzyk: Nie! Nie! P. Dufaure oświadczył w imieniu Kommissyi, a Pan Teste w imieniu rządu, że się poprawce stanowczo opierają, a gdy do przegłosowania przystąpiono, nikt się za nią nie odezwał. — Pan Rivet, który następnie głos nad pierwszym artykułem zabrał, zarzucał projektowi do prawa, że go raczej charakter obrotów wyborowych, nie zaś względem na dobro ogółu znamionuje. To się zaś najwyraźniej ztąd okazuje, że jeszcze ostatecznego biegu kolei żelaznych nie oznaczono, lecz tylko pojedynczy punkta określono, a przedział między nimi w zawieszeniu zostawiono, aby przy wyborach ogólnych osoby miejsc pojedynczych obietnicą zaprowadzenia kolei żelaznej na swą przeciagnąć stronę. Jeżeli zaś rząd istotnie jeszcze stanowczo kierunku kolei żelaznych nie oznaczył, dowodzi to tylko, że jeszcze tego nader ważnego przedmiotu dostatecznie nie zglębiono, a obecny projekt do prawa jest zawczesny. — Uczyniony przez mówcę tego zarzut odpierał Pan Teste uwagę, że punkta początku i końca wszystkich kolei ustanowiono, a to właśnie najgłówniejszą w tak wielkiej wagi przedmiocie jest rzeczą; środki punkta wymagają naturalnie jeszcze gruntownej rozważki, ale to się najlepiej w szczególności da uskutecznić. Dla wszystkich przez rząd uprojektowanych linii zgłosiły się

towarzystwa, i na tę także okoliczność rząd uwagę swoją zwrócić musiał, nie może bowiem zaraz zakładać każdej kolei przez jakiego deputowanego wniesionej, gdyby się przekonano, że koszta zakładowe więcéby wynosiły, niżby kolój ta w czasie przyniosła. W czasie odejścia poczty jeszcze się Pan Teste na mównicy znajdował.

— Monitor paryski zawiera co następuje: „Zapewniają nas, że mnóstwo deputowanych, w celu położenia końca osobistym zabiegom w czasie rozbioru prawa o kolejach żelaznych, postanowiła wnieść o niezwłoczne uskutecznienie jednej wielkiej linii. W takim razie bowiem skupiłby rząd wszystkie swoje środki na jedną tylko linią, w miejsce, eoby je na 7 lub 8 kierunków rozdrabniać musiał. Następnie zaś zajmowanoby się w miarę większej potrzeby i innymi liniami. Zdanie takowe zdaje się przeważać w Izbie.“

Pan Aguado wyznaczył podobno w swoim testamentie swęj małżonce majątek przynoszący rocznego dochodu 72,000 fr., a każdemu z swoich trojga dzieci po 80,000 fr. rocznego dochodu. Pani Aguado zatrzyma prócz tego wszystkie brylanty i wszystkie ruchomości. Pomiędzy pierwszymi znajduje się dyament tak czystej wody i tój wielkości, że go na 500,000 fr. cenią. — Z Belgii i Anglii już wielu miłośników i przemysłników, w zamiarze zakupienia całej, albo przynajmniej części galery obrazów, przybyło.

Dnia jutrzejszego odbędzie Xiążę Montpensier przed osobną pod przewodnictwem Marszałka Valée ustanowioną Kommissją popis, aby mógł jako Podporucznik do wojska wstąpić.

Podług Kuryera francuzkiego, Hrabia Pontois niezadługo na swęj urząd do Konstantynopola powróci.

Z dnia 29. Kwietnia.

Król i rodzina Królewska, oraz Królestwo Belgijskie i Xiążę Wirtemberski udali się dzisiaj do twierdzy Vincennes, aby być obecnym na wielkim festynie, danym przez Xcia Montpensier 3mu pułkowi artylerji, do którego jako porucznik wstąpił. Stół nakryty był na 2000 osób; dla rodziny królewskiej, Ministrów i oficerów wyższych załogi z Vincennes były osobne stoły przeznaczone. Król i rodzina Królewska wyjechawszy po 3. godz. z Tuilleryów, w pół godziny później przywitani 21 wystrzałami do cytadelli Vincennes przybyli. Dano natychmiast obiad, po skończeniu którego Król pod budowę bastjonu, na wśchód od staręj twierdzy wystawionemu być mającego, kamień węgielny położył.

Król Ludwik Filip i Królestwo Belgijczy-

ków nowo narodzonego Hrabie Eu do chrztu trzymać będą.

Dnia jutrzejszego kościół Sw. Magdaleny, do budowy którego d. 5. Kwietn. r. 1764. kamień węgielny położono i który 12 milionów fr. kosztował, uroczysie poświęcony zostanie. Niezwłocznie po tój uroczystości nabożeństwo żalobne za duszę s. p. Ministra Humana tam się odprawi.

Mówią o ustanowieniu Ministerjum dla kolei żelaznych.

W religijnych zatargach, toczących się między ultra katolickim stronnictwem a Profesorem Quinetem, zarzucał niedawno temu Codziennik Panu Quinetowi, iż jego niewiadomość w sprawach duchownych do tego dochodzi stopnia, że nawet niemieckich teologów Tholuka i Hengstenberga nie zna. Na obronę Pana Quineta przytacza Konstytucjonista, że Pan Quinet, choć mało wartości do tego przywiązywać może, pierwszy przecie we Francji nazwiska owych dwóch teologów wymienił, i to w swoim, w 1839. roku wydaném dziele o Strausie, w którém o charakterze i dążności nauki Panów Tholuka i Hengstenberga szeroko się rozwodzi.

Między gabinetem wiedeńskim i naszym żywa bardzo w ostatnich tygodniach toczyła się korespondencya. Hr. Hartig, należący do tutejszego austriackiego poselstwa, wysłany był przed trzema tygodniami z poleceniami dworu swego tu zład do Londynu i wczoraj tu znowu powrócił. Głoszą, że turecko-greckie pytanie i projekt zamęścia młodej Królowej hiszpańskiej, stanowiły główny przedmiot przewiezionych przez Hr. Hartiga depezy. Pod względem pierwszego pytania pochlebiają sobie mocarstwa, że je wkrótce w zadowalniający załatwią sposób; ale pod względem zamęścia młodej Królowej hiszpańskiej zdają się w Londynie i Wiedniu tego być zdania, żeby pytanie, względem którego się dwór tuileryjski z gabinetem londyńskim jeszcze nie porozumiał, do dalszego odroczonego czasu. Wiadomość ta z tego powodu do prawdy podobną być się zdaje, że Pan Pageot, który polecenia w tój sprawie do Wiednia, Berlina i Petersburga otrzymał, już do Paryża powrócił, nie zwiędziwszy ani Berlina, ani Petersburga.

Anglia.

Z Londynu, dnia 27. Kwietnia.

Znaczna liczba wpływ mających obiorców w Cityi londyńskiej postanowiła odbyć w przyszłą środę zgromadzenie, w celu naradzenia się, czyby stosowną było rzeczą zwołać radę gminną i zażądać przez nią, aby Lord John Rusell, jeden z zastępców Cityi, z powodu swego oporu stronniczego przeciw finansowemu

środkom Sir R. Peela miejsce swoje w parlamencie utracił.

Xiążę Esterhazy wypowiedział teraz najętę pomieszkanie w Chandos-House, które przez tyle lat jako Poseł zajmował, właścicielowi tegoż, Xięciu Buckingham, i opuszcza je na Św. Michał. Tak więc zdaje się być pewną rzeczą, że Xiążę Esterhazy już więcej jako Poseł do Anglii nie wróci.

A u s t r y a.

Z Wiednia, dnia 26. Kwietnia.

Ostatnimi dniami obiegala tu pogloska z Petersburga, że Cesarz Mikołaj od niejakiego czasu na zdrowiu zapada. (Gaz. Szląska).

T u r c y a.

Dziennik Sporów obejmuje pismo z Konstantynopola z d. 7. Kwietn. wedle którego Rossya przez ciągłe zabiegi swoje tego dokazała, iż Szach Perski kongregacyi Łazarzystów rozkazał, aby niezwłocznie z całej Persyi się wyniosła. Tym sposobem wpływowi Francyi, który i w Persyi wzmacniać się zaczął, dotkliwy cios zadano.

Rozmaite wiadomości.

Z Poznania. — Dziennik Urzędowy Król. Regencyi w Poznaniu z dn. 3. Maja r. b. zawiera między innymi następującą pochwałę: »Dnia 26. Lutego r. b. uratował mydlarz Edward Aldefeld w Śremie przezornością i przytomnością umysłu, z własnym niebezpieczeństwem, żydowskiego chłopca Markusa Józefa Biermann od utonięcia w Warcie; — wykaz gratyfikacyi dla akuszerki okręgowych; — o zaszczytnej zmianie terminu dostawy ludzi do kompletowania pierwszego oddziału strzelców; — o jarmarku; — o chorobach bydłych; — doniesienie o zasłudze: »Posiedziciel dóbr Taczanowski z Graboszewa ptu Wrzesińskiego, darował tamecznej szkole 50 niemieckich i 50 polskich książek do czytania, mapę W. Xięstwa Poznańskiego, mapę państwa Pruskiego i mapę Europy, a Pleban i Inspektor szkółek Siuchniński 20 niemieckich i 20 polskich książek do czytania; — i o uczynkach pobożności na korzyść dwóch ewangelickich i jednego katolickiego kościoła.

— »Orędownika naukowego« wyszedł № 18ty i zawiera: Ostatnie dni życia bogatej pani (zdarzenie prawdziwe w połowie XVIII. wieku). — Korrespondencya z Berlina. — Z Galicyi. — O stanie literatury polskiej w W. Xięstwie Poznańskim. — Nadesłane.

Z Wrocławia, dnia 1. Maja. — Dzisiaj rano o 5tej z lokomotywem »Silesia« na kolei żelaznej Wyższego Szląska pierwsze czyniono próby; przyczepiono doń kilka niekrytych po-

jazdów. Pierwszy ten parowóz w Szląsku na mocno i pięknie zbudowanej kolei przez tłumy zgromadzonych mieszkańców okrzykami radości witany został. Lokomotyw może jakie 3 mile tam i nazad ujechał i bezpieczeństwo, lekkość i elegancya maszyny, oraz budowy ziemne i wyższe powszechnie zyskały pochwały. Dnia 2. Maja r. z. położono kamień węgielny do dziedzińca kolei (Bahnhof), a roboty ziemne dopiero w kilka tygodni później rozpoczęto.

Otworzenie grobowca

wiekopomnej pamięci Xiężniczki Dąbrówki, żony Mieczysława I. Xiążęcia Polskiego, w Kościele Metropolitalnym Gnieźnieńskim.

(Nadesłano.)

JW. Hrabia Edward Raczyński, mąż z nauk i cnót swoich powszechnie znany, dobrem publicznym cały zajęty, o rozszerzenie oświaty i zachowanie pamiętek narodowych troskliwy, wydawszy w roku bieżącym pierwszy Tom dzieła swojego, pod tytułem: »Wspomnienia Wielkopolskie« w którym opisy i ryciny wielu kościołów, zamków i pałaców w Wielkim Xięstwie Poznańskim położonych, umieścił; powziął godny uwielbienia zamiar, w drugim Tomie wspomnionego dzieła, między innymi przedmiotami, skreślić także obrazy znakomitych pomników i osobliwości Kościoła Metropolitalnego w Gnieźnie. Do takowych osobliwości policzając słusznie grobowiec Xiężniczki Dąbrówki, żony Mieczysława I. Xiążęcia Polskiego, znajdujący się przed wielkim ołtarzem, w środku Presbyterium, między pierwszym oddziałem stallów kanoniczych, i oznaczony małym tylko krzyżykiem, wyrysowanym na zwyczajnym flisie czyli kamieniu posadzkowym, pragnął się o nim naocznie przekonać i w tym celu zjechał do Gniezna w Wigilią uroczystości Ś. Wojciecha, to jest dnia 22. Kwietnia r. b., a w dniu 25. tegoż miesiąca, za zezwoleniem i w przytomności tak JW. Arcybiskupa Marcina Dunina, jakoteż Prześwietnej Kapituły Metropolitalnej, i w obecności licznie zebranych osób, kazał wspomniany grobowiec otworzyć. Po podniesieniu oznaczonego krzyżykiem flisu, jakoteż kilku innych jemu przyległych kamieni posadzkowych, i po wybraniu na pół łokcia będącego pod niemi gruzu, okazały się deski na trzy cale grube, murowaną szyję grobowcową przykrywające, które tak były sprochniałe, że się po kawalku tylko zdejmować dały. Z tej szyi murowanej, na trzy łokcie głębokiej, również długiej, a na półtora łokcia szerokiej, gdy zastąpiono do istotnego grobowca sklepionego, tak jak kościół sam metropolitalny, starożytnym sposobem i mate-

ryalem, wymurowanego i nawet niektóre ce-
gły już zwietrzałe i w proch rozsypujące się,
mającego, na pięć łokci długiego, cztery łokcie
szerokiego i tyleż głębokiego, znaleziono w nim
trumnę drewnianą, dwa łokcie długą, na
dwóch wielkich ceglach stojącą, tak sprochnia-
łą, że bez nadwerczenia jej boków, spojonych
jeszcze z podstawą nie można jej było poru-
szyć, przeto ją na podłożonem prześcieradle
wydobyto z tego grobowca, który według po-
dania żyjących jeszcze dziś świadków, w roku
1802. z przyczyny załamania się starych, szyję
grobowcową przykrywających desek, otwo-
rzony, i na nowo tak jak teraz widziano, przy-
kryty został. Trumna ta, albo raczej owa,
której miejsce terazniejsza zastępuje, stała nie-
gdyś na dwóch grubych szynach czyli drągach
żelaznych, na ćwierć łokcia od ziemi w po-
dłużne ściany grobowcowe wmurowanych;
lecz gdy te, pomimo twardości kruszcu, przez
rdzę zniszczone zostały, dwie wielkie cegły,
miejsce ich zastąpiły, a ich końce rdzą jeszcze
niedogryżone, z ścian grobowcowych sterczą-
ce, zazdrościć zdają się glinianym lepiankom
tego honoru, który przedtem, ich samych, wy-
łącznym był udziałem.

Szanowne szczątki pierwszej w narodzie
naszym Chrześcianańskiej Xiężniczki, które w
wydobytej znaleziono trumnie, składają kości
z głowy, rąk, nóg, i inne pomniejsze kostki,
jakoteż kilka kawalców staroświeckiej mate-
ryi i wążka przepaska głowę zapewne wieko-
pomnej Xiężniczki niegdyś zdobiąca, złotem
przerabiana. Widok tych szanownych pro-
chów, już od osmiu przeszło wieków, w śnie
śmiertelnym pod sklepieniami najświetniejszej
w Narodzie Polskim Metropolii spoczywają-
cych, dziś jeszcze, zdawał się wszystkich przy-
tomnych tym napelniać duchem, jakim one
w swoim czasie ożywione były. Ponure mil-
czenie, po wydobyciu z grobowca tych naro-
dowych relikwii, przez kilka minut trwające,
dało miejsce zastanowieniu się nad znikomością
Xiążących nawet wielkości; ale i za niejednemu
z przytomnych zrenieć rozsząca, radosne uczu-
cie na każdego malujące się twarży, troskliwość
w oglądaniu i rozpoznawaniu najdrobniejszych
części tych czcigodnych szczątków, wszystkich
zajmująca, i najpoważniejsze osoby w ponurą
głębokość grobowca sprowadzająca, są jawnym
dowodem uszanowania, jakim wszyscy prze-
jęci byli dla tego wiekami skolatanego domku,
w którym przemieszkiwał duch nieśmiertelny
głośniejszy z cnot swoich i sławnej Xiężniczki
naszej.

Prześwietna Kapituła Metropolitalna, umie-
jąc wysoko cenić ten drogi skład swojej Me-
tropolii, i pragnąc go, jako jej najcenniejszą o-

zdobę, do najpóźniejszych przechować wieków
troskliwie już przedsięwzięła starania, aby nie-
tylko szyję grobowcową przez stosowne z-
sklepienie od ruiny zabezpieczyć, i szanowne
naszej Xiężniczki szczątki, tymczasowo w sta-
rą sprochniałce na Kapitularku złożone, w ta-
kiej umieszczyć trumnie, którejby ani rdza ani
ostry zab czasu zniweczyć nie zdołał; ale nad-
to, aby i sam grobowiec okazalszym naznaczyć
kamieniem, któryby od pokolenia do pokolenia
podawał pamięć o tem mieszkaniu śmiertel-
nych zwłok pierwszej w narodzie Polskim
Chrześcianańskiej Xiężniczki, i wszystkim przy-
jaciołom religijnych i narodowych pamiętek
widocznie wskazywał i opowiadał: że tu spo-
czywa Xiężna Dąbrowka, tu swojego i na-
szego czeka zmartwychwstania.

Pisano w Gnieźnie dnia 3. Maja 1842.

Skład stroi pod mojem imieniem
znany, mej siostrze A. Stefańskiej
ustąpiłam. — Dziękując osobom,
swém zaufaniem mię zaszczycają-
cym za okazane mi względy, proszę
o łaskawe zlanie takowych na moje
następczynię.

Poznań, dnia 1. Kwietnia 1842.

P. Stefańska.

Z odwołaniem się do powyższe-
go obwieszczenia mam honor do-
nieść niniejszemu, iż Skład stroi mej
siostry odtąd na własny rachunek,
pod nazwą:

A. STEFAŃSKA

prowadzić będę.

Staraniem mojem będzie, jak naj-
większą akuratnością co do danych
mi poleceń, zapasami najrychlej-
szych i najgustowniejszych mód
damskich zyskać zaufanie szanownej
Publiczności i ośmielam się w tym
celu polecić obecnie kapelusze dam-
skie słomkowe, ryżowe, kapelusze
z materyów, kapoty, czepki strojne
i negliżowe, kwiaty, stroiki, które
swą wytwornością, nowością i de-
likatnym gustem każdego nad spo-
dziewanie zadowolą.

Przedaję po bardzo umiarkowa-
nych, lecz stałych cenach. — Mie-
szkanie moje w Rynku № 73. obok
apteki P. Kolskiego.

A. Stefańska.

Dobra Kociołki i Gać, w powiecie Wartskim, w gubernii Kaliskiej, 4 mile od Kalisza, pół mili od Blaszków położone, — mające rozległości około 1800 mórg magdeburskich, w dobrym gruncie, z dostatecznymi łąkami, są z wolnej ręki do sprzedania. — O warunkach sprzedaży dowiedzieć się można w Marszewie pod Pleszewem.

Sprzedaż skopów.

Są do sprzedania 150 skopów zdatnych do chowu, o czém bliższą wiadomość powziąć można u gospodarza № 13 ulica Wrocławska w Poznaniu.

Mieszkam teraz przy ulicy Wilhelmowskiej pod liczbą 113.

A. Krause, złotnik i jubiler.

Ceny targowe w mięcie POZNANIU.	Dnia 4. Maja 1842. r.	
	od Tal. sgr. fen.	do Tal. sgr. fen.
Pszeniczy szefel	2 21 —	2 22 6
Zyta . dt.	1 12 6	1 13 —
Jęczmienia dt.	— 22 6	— 23 —
Owsa . dt.	— 20 —	— 22 6
Tatarki dt.	— 22 6	— 23 —
Grochu . dt.	1 6 —	1 7 6
Ziemiaków dt.	— 8 —	— 9 —
Siana cetnar	— 25 —	— 26 —
Słomy kopa	8 —	8 5 —
Masła garniec	1 25 —	1 27 6
Spirytusu beczka	— — —	— — —

Nazwy kościołów.	W niedzielę dnia 8. Maja 1842. r. będą mieli kazanie		W ciągu tygodnia od d. 29. Kwietn. do 5. Maja 1842.				
	przed południem.	po południu.	urodz. się		umarło		ślub wzięto par
			chło- pów	dzie- wząt	pleci męsk.	pleci żeńsk.	
W kościele katedralnym . . .	X. Kan. Jabezyński.	— —	2	3	—	5	2
W kośc. farn. S. Maryi Magd.	- Pn. Wieruszewski. X. Piątkowski.	— —	1	3	—	3	1
W kościele S. Wojciecha . . .	- Mans. Duliński.	— —	—	—	2	1	3
W kościele S. Marcina	- Prob. Kamiński.	— —	2	1	2	2	1
Francisz. (gmina niem.-katol.)	- Prebend. Grandke. X. Prebend. Grandke.	— —	—	—	—	—	—
W klasztorze Dominikanów	- " Stamm.	— —	—	—	—	—	—
W klaszt. Sióstr miłosierdzia	- Prob. Dyniewicz.	— —	—	—	—	—	—
W kośc. ewaniel. S. Krzyża	Superintend. Fischer. Pastor Friedrich.	— —	7	5	9	2	3
W kośc. ewaniel. S. Piotra	R. Kous, Dr. Siedler.	— —	1	—	—	—	—
W kościele garnizonowym . . .	Kazu. dyw. Simon.	— —	1	1	1	1	—
Ogółem . . .			14	13	14	14	10

OBWIESZCZENIE.

Po upłynieniu wyznaczonego Najwyższym rozkazem gabinetowym z dnia 16. Stycznia 1810 r. terminu do złożenia kuponów, własnością posiadziela dóbr Ur Antoniego Osten będących, w obwieszczeniu naszym z dnia 4. Października 1836 r. wymienionych, a w dołączonym tu spisie bliżej oznaczonych i po wylegitymowaniu się Ur. Osten jako właściciela dotyczących się listów zastawnych, wzywamy na wniosek szkodującego, posiadaczów oznaczonych kuponów, aby takowe najdalej do dnia 15. Sierpnia r. b. w celu ich spieniężenia w Kassie podpisanej Dyrekcyi Jeneralnej Ziemstwa złożyli; w przeciwnym razie bowiem spodziewać się mogą, że po upłynieniu owego terminu kupony te same przez się jako nieistniejące uważane będą, i że gotowizna za takowe Ur. Osten na własność przyznaną zostanie.

Poznań, dnia 25. Marca 1842.

Dyrekcya Jeneralna Ziemstwa.

W Y K A Z

kuponów według podania Wielmożnemu Antoniemu v. Osten
spalonych.

Nazwa wisk o		Numer listu zastawnego i kuponu.	Kwota kapitalna listu zastawnego. Tal.	Oznaczenie terminu kuponu.	Kwota kuponu. Tal. sgr.		
Gadki Sapowice	Szrem Poznań	4/2199	1000	Święty Jan 1836	20		
		2/3307		S. Jan } 1836	20		
Baszkowo	Krotoszyn	—	1000	Boże Nar. } 1836	20		
		—		S. Jan } 1837	20		
		—	1000	Boże Nar. } 1836	20		
		—		S. Jan } 1837	20		
		—	1000	Boże Nar. } 1836	20		
		—		S. Jan } 1837	20		
		—	1000	Boże Nar. } 1838	20		
		—		S. Jan } 1839	20		
		Lubonia	Wschowa	8/5401	1000	S. Jan } 1836	20
				—		Boże Nar. } 1837	20
—	1000			Boże Nar. } 1837	20		
—				S. Jan } 1838	20		
—	1000			Boże Nar. } 1838	20		
—				S. Jan } 1839	20		
—	1000			Boże Nar. } 1836	20		
—				S. Jan } 1837	20		
—	1000			Boże Nar. } 1838	20		
—				S. Jan } 1839	20		
Malpino	Szrem	10/5403	1000	Boże Nar. } 1836	20		
		—		S. Jan } 1837	20		
		—	1000	Boże Nar. } 1837	20		
		—		S. Jan } 1838	20		
		—	1000	Boże Nar. } 1838	20		
		—		S. Jan } 1839	20		
		—	1000	Boże Nar. } 1836	20		
		—		S. Jan } 1837	20		
		—	1000	Boże Nar. } 1837	20		
		—		Święty Jan 1837	20		

Nazwisko		Numer listu zastawnego i kuponu.	Kwota kapitalna listu zastawnego. Tal.	Oznaczenie terminu kuponu.	Kwota kuponu. Tal. sgr.	
dóbr.	powiatu.					
Malpino	Szrem	33/2912	1000	S. Jan	20	
—	—	—		Boże Nar.	1836	20
Sepno wielkie	Kościan	3/3324	1000	Święty Jan	1837	20
—	—	—		S. Jan	1836	20
—	—	—	1000	Boże Nar.	1837	20
—	—	—		S. Jan	1837	20
—	—	4/3325	1000	Boże Nar.	1836	20
—	—	—		S. Jan	1837	20
—	—	—	1000	Boże Nar.	1837	20
—	—	—		S. Jan	1837	20
Złotniki	Wągrowiec	1/5169	1000	Boże Nar.	1836	20
—	—	—		S. Jan	1837	20
—	—	—	1000	Boże Nar.	1837	20
—	—	—		S. Jan	1838	20
—	—	—	1000	Boże Nar.	1838	20
—	—	—		S. Jan	1836	10
Kretkowo	Września	36/644	500	Boże Nar.	1836	10
—	—	—		S. Jan	1837	10
—	—	—	500	Boże Nar.	1837	10
—	—	—		S. Jan	1838	10
—	—	—	500	Boże Nar.	1838	10
—	—	—		Święty Jan	1839	10
Pruchnowo	Chodzież	22/4209	500	S. Jan	1836	10
—	—	—		Boże Nar.	1836	10
—	—	—	500	S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1837	10
—	—	—	500	S. Jan	1838	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	23/4210	500	S. Jan	1836	10
—	—	—		Boże Nar.	1836	10
—	—	—	500	S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1837	10
—	—	—	500	S. Jan	1838	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	24/4211	500	S. Jan	1836	10
—	—	—		Boże Nar.	1836	10
—	—	—	500	S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1837	10
—	—	—	500	Święty Jan	1838	10
—	—	—		—	—	—

D O D A T E K

do

Gazety W. Xięstwa Poznańskiego.

N° 104.

W Sobotę dnia 7. Maja.

1842.

N a z w i s k o		Numer listu zastawnego i kuponu.	Kwota kapitalna listu zastawnego. <i>Tal.</i>	Oznaczenie terminu kuponu.	Kwota kuponu.	
dóbr.	powiatu.				<i>Tal.</i>	<i>ogr.</i>
Pruchnowo	Chodzież	24/4211	500	Boże Nar. 1838	10	—
—	—	25/4212	500	S. Jan	1836	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	—		S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	—		S. Jan	1836	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	26/4213	500	S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	—		S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	—		S. Jan	1836	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	27/4214	500	S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	—		S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	—		S. Jan	1836	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	28/4215	500	S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	—		S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	—		S. Jan	1836	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	32/4219	500	S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	—		S. Jan	1837	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
—	—	—		S. Jan	1836	10
—	—	—		Boże Nar.	1838	10
Sepno wielkie	Kościan	7/2740	500	S. Jan	1836	10
—	—	—		Boże Nar.	1837	10
—	—	—		S. Jan	1838	10
Baszkowo	Krotoszyn	195/496	100	Święty Jan 1836	2	—

Nazwisko		Numer listu zastawnego i kuponu.	Kwota kapitalna listu zastawnego. Tal.	Oznaczenie terminu kuponu.	Kwota kuponu. Tal. sgr.	
dóbr.	powiatu.					
Raszkowo	Krotoszyn	195/496	100	Boże Nar. 1836	2	
—	—	—		S. Jan	1837	2
—	—	—		Boże Nar.	1838	2
—	—	—		S. Jan		2
—	—	—		Boże Nar.	1839	2
Dziewierzewo	Wągrowiec	52/7358	100	Święty Jan	2	
—	—	—		S. Jan	1836	2
—	—	—		Boże Nar.	1837	2
—	—	—		S. Jan		2
—	—	—		Boże Nar.	1838	2
Gowarzewo	Szroda	36/6803	100	S. Jan	2	
—	—	—		Boże Nar.	1836	2
—	—	—		S. Jan	1837	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—		S. Jan	1838	2
—	—	—	Boże Nar.	100	2	
—	—	42/6809	S. Jan		1836	2
—	—	—	Boże Nar.		1837	2
—	—	—	S. Jan			2
—	—	—	Boże Nar.		1838	2
—	—	—	S. Jan	100	2	
—	—	43/6810	Boże Nar.		1836	2
—	—	—	S. Jan		1837	2
—	—	—	Boże Nar.			2
—	—	—	S. Jan		1838	2
—	—	—	Boże Nar.	100	2	
—	—	45/6812	S. Jan		1836	2
—	—	—	Boże Nar.		1837	2
—	—	—	S. Jan			2
—	—	—	Boże Nar.		1838	2
Niepart	Krobia	94/2924	100	S. Jan	2	
—	—	—		Boże Nar.	1836	2
—	—	95/2925	100	S. Jan	2	
—	—	—		Boże Nar.	1836	2
Nowemiasto n. W.	Pleszew	88/79	100	S. Jan	2	
—	—	—		Boże Nar.	1836	2
—	—	—		S. Jan	1837	2
—	—	—	Boże Nar.		2	

Nazwisko		Numer listu zastawnego i kuponu.	Kwota kapitalna listu zastawnego. Tal.	Oznaczenie terminu kuponu.	Kwota kuponu.	
dóbr.	powiatu.				Tal.	sgr.
Przysieka	Wągrowiec	29/3421	100	S. Jan	1836	2
—	—	—		Boże Nar.		2
Tuchorze	Babimost	43/6644	100	S. Jan	1836	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	S. Jan	1837	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	S. Jan	1838	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	50/6651	100	S. Jan	1836	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	S. Jan	1837	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	S. Jan	1838	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	54/6655	100	S. Jan	1836	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	S. Jan	1837	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	S. Jan	1838	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	55/6656	100	S. Jan	1836	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	S. Jan	1837	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	S. Jan	1838	2
—	—	—		Boże Nar.		2
Wolsztyn	Babimost	28/8294	100	S. Jan	1836	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	S. Jan	1837	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	S. Jan	1838	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	Święty Jan	1839	2
—	—	—		S. Jan		2
—	—	29/8295	100	Boże Nar.	1836	2
—	—	—		S. Jan		2
—	—	—	100	Boże Nar.	1837	2
—	—	—		S. Jan		2
—	—	—	100	Boże Nar.	1838	2
—	—	—		S. Jan		2
—	—	—	100	Święty Jan	1839	2
—	—	—		S. Jan		2
Turostowo	Gnieszno	19/6085	100	S. Jan	1836	2
—	—	—		Boże Nar.		2
—	—	—	100	S. Jan	1837	2
—	—	—		Boże Nar.		2

N a z w i s k o		Numer listu zastawnego i kuponu.	Kwota kapitalna listu zastawnego. Tal.	Oznaczenie terminu kuponu.	Kwota kuponu.	
dóbr.	powiatu.				Tal.	sgr
Turostowo	Gniezno	19/6085	100	Święty Jan 1838	2	—
—	—	20/6086	100	S. Jan } 1836	2	—
—	—	—		Boże Nar. }	2	—
—	—	—		S. Jan } 1837	2	—
—	—	—		Boże Nar. }	2	—
—	—	—		Święty Jan 1838	2	—
—	—	—		S. Jan } 1836	2	—
Wieszkowo	Kościan	22/6498	100	Boże Nar. }	2	—
—	—	—		S. Jan } 1837	2	—
—	—	—		Boże Nar. }	2	—
—	—	—		S. Jan } 1838	2	—
—	—	—		Boże Nar. }	2	—
—	—	—		S. Jan } 1836	2	—
Wieszczyczyn	Szrem	33/4367	100	Boże Nar. }	2	—
—	—	—		S. Jan } 1837	2	—
—	—	—		Boże Nar. }	2	—
—	—	—		S. Jan } 1836	20	—
—	—	—		Boże Nar. }	20	—
—	—	—		S. Jan } 1837	20	—
Lubonia	Wschowa	5/5398	1000	Boże Nar. }	20	—
—	—	—		S. Jan } 1838	20	—
—	—	—		Boże Nar. }	20	—
—	—	—		S. Jan } 1839	20	—
—	—	—		Boże Nar. }	20	—
—	—	—		S. Jan } 1836	20	—
—	—	6/5399	1000	Boże Nar. }	20	—
—	—	—		S. Jan } 1837	20	—
—	—	—		Boże Nar. }	20	—
—	—	—		S. Jan } 1838	20	—
—	—	—		Boże Nar. }	20	—
—	—	—		Święty Jan 1839	20	—
—	—	7/5400	1000	S. Jan } 1836	20	—
—	—	—		Boże Nar. }	20	—
—	—	—		S. Jan } 1837	20	—
—	—	—		Boże Nar. }	20	—
—	—	—		S. Jan } 1838	20	—
—	—	—		Boże Nar. }	20	—
—	—	—	Święty Jan 1839	20	—	
—	—	—	S. Jan } 1836	20	—	
—	—	—	Boże Nar. }	20	—	
—	—	—	S. Jan } 1837	20	—	
—	—	—	Boże Nar. }	20	—	
—	—	—	S. Jan } 1838	20	—	
—	—	—	Boże Nar. }	20	—	
—	—	—	Święty Jan 1839	20	—	
Kurnik	Szrem	394/1939	50	S. Jan } 1836	1	—
—	—	—		Boże Nar. }	1	—
—	—	—		S. Jan } 1837	1	—
—	—	—		Boże Nar. }	1	—

Poznań, dnia 25. Marca 1842.

Dyrekcya Jeneralna Ziemstwa.